

עמ"ת 38593/12/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר סטויינוב (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 דצמבר 2014

עמ"ת 38593-12-14 מדינת ישראל נ'
סטויינוב(עציר)

לפני כב' השופטת דבורה עטר

העורר	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אלכסנדר סטויינוב (עציר)

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד עדי יעקובוביץ

ב"כ המשיב - עו"ד אנה שכטמן קוגלר

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח-תקווה (כב' השופטת מירב גרינברג), במסגרתה שוחרר המשיב בתנאים.
2. ביום 30.10.14 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וחבלה במזיד לרכב. בד בבד עם הגשת כתב אישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
3. בדיון שהתקיים ביום 4.11.14 קבע בימ"ש קמא (כב' השופט דורון חיסדאי) בדבר קיומן של ראיות לכאורה וכן בדבר קיומה של עילת מעצר והורה על קבלת תסקיר מעצר אשר יבחן את עניינו של המשיב.

4. מתסקיר מעצר שהתקבל ביום 25.11.14, עלה כי המשיב הגיע לישראל כתייר והובן, לדבריו, כי ביקש להאריך את תקופת שהותו בישראל ובקשתו נדחתה. כמו כן, כי טרם מעצרו לא עבד אלא שהה בתנאי מעצר בית לילי בבית אמו בהרצליה בגין חשד לביצוע עבירות רכוש. המשיב ציין בנוסף בפני שירות המבחן באשר לצריכת סמים בארץ מוצאו כמו גם להמשך שימוש בסמים מסוג חשיש ולפני כשנה שימוש באופן בלתי חוקי בחומר המשמש כתחליף לאופיאטים. כמו כן תיאר המשיב בפני שירות המבחן צריכת האלכוהול באופן מזדמן. שירות המבחן ציין כי בפער לדיווחו של המשיב במסגרת אבחון קודם שנערך בעניינו כ- 3 חודשים קודם לכן, שיתף אותם ברצונו לערוך שינוי ולעבור תהליך גמילה כשניתן היה להתרשם שמדובר במוטיבציה מילולית בלבד שנובעת מרצונו לקדם את תנאי מעצרו.

שירות המבחן התרשם לנוכח כלל גורמי הסיכון שצינו לעיל בדבר קיומו של סיכון להישנות התנהגות שולית בעיקר בתחום הרכוש. חלופת המעצר שהוצעה באותה העת אמו של המשיב, אביו של בת זוגו נמצאה בלתי הולמת ושירות המבחן ציין כי לאור הסיכון הנשקף ממצבו של המשיב נדרש פיקוח על ידי גורם דומיננטי וסמכותי המודע למאפייניו האישיותיים ולעומק מעורבותו השולית ולא התרשמו כי יש במפקחים המוצעים כדי לענות על כלל צרכים אלה.

5. בדיון שהתקיים ביום 27.11.14 התבקשה דחייה על מנת להציג בפני שירות המבחן חלופת מעצר שונה ובסופו של יום התקבל תסקיר מעצר משלים ביום 16.12.14, ממנו עלה כי המפקח המוצע שהינו קרוב משפחה של בת זוגו של המשיב, מבקש לפקח על המשיב על בסיס הקשר עם בת זוגו, כאשר בפועל טרם המעצר היה ביניהם קשר מצומצם ביותר ואינו מודע לאורחות חייו כולל שימושו בחומרים פסיכו-אקטיביים וכן לעברו הפלילי ואף אינו מצוי בפרטי העבירה בגינה עצור.

עוד עלה כי המפקח לא נתן דעתו לצורך כלל ההתארגנות המתחייבת והשינוי בשגרת חייו כתוצאה מהפיקוח, הגם שמסר בכלליות כי ביכולתו לעמוד בכך ושירות המבחן הטיל ספק באשר ליכולתו של המפקח להוות גורם סמכותי מציב גבולות ברורים ומפחית סיכון במצבו של המשיב ולא הומלץ על שחרורו ממעצר לחלופה זו.

6. בית משפט קמא שמע את טיעוני הצדדים וכן את המפקח המוצע ובא לכלל מסקנה כי יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת.

7. ב"כ העוררת טענה כי בימ"ש קמא נקלע לכלל טעות בעת שסטה מהמלצת שירות המבחן בהקשר למפקח המוצע. כמו כן טענה כי בית משפט קמא לא נתן דעתו לעובדה כי המדובר במשיב אשר מתנהל כנגדו הליך מקביל בעבירות דומות וכי ביצע לכאורה את העבירה נשוא אישום זה בעת שהמשיב משוחרר למעצר בית לילי באותו ההליך. בנוסף נטען, כי אין לראות בעבירה אשר בוצעה על ידי המשיב כפי שציין בית משפט קמא "עבירת רכוש בודדת וזאת תוך מתן הדעת לכלל הנתונים האחרים ואף לא קיימים נימוקים כבדי משקל לסטייה מההמלצה השלילית של שירות המבחן ומהאמור בתסקירי המעצר באשר לחוסר היכולת ליתן אמון במשיב. אף נטען באשר לקביעת בימ"ש קמא בניגוד לקביעה קודמת של כב' השופט חיסדאי בהקשר לעוצמת עילת המעצר.

ב"כ העוררת עתרה לבית המשפט לקבל את הערר.

8. ב"כ המשיב מנגד טענה כי החלטת בימ"ש קמא מושתתת על אדנים מוצקים ועתרה לביהמ"ש לדחות את הערר. לדבריה, עסקינן בעבירת רכוש בודדת שאינה מהרף הגבוה ואשר על פי הפסיקה אינה מקימה עילת מעצר. עוד לדבריה, אף אם נקבע שקיימת עילת מעצר, האיזון הראוי הינו כפי שקבע בימ"ש קמא באיון המסוכנות בחלופת המעצר שהוצעה. כן לדברי ב"כ המשיב, בימ"ש קמא בחן באופן בלתי אמצעי את החלופה שהוצגה ומצא אותה ראויה וציינה בהקשר למידת ההיכרות עם המשיב כי ממילא המדובר במשיב השווה בארץ רק פרק זמן קצר ומידת ההיכרות בינו לבין המפקח אינה יכולה להיות עמוקה. ב"כ המשיב הציע לעבות את חלופת המעצר בפיקוח האם. בנוסף ציינה ב"כ המשיב כי המדובר במשיב נעדר ער פלילי אשר תלוי ועומד נגדו כתב אישום אשר מונה אמנם 8 אישומים של עבירות רכוש ואולם בית משפט זה קבע בערר שהוגש בהקשר לאותו כתב אישום כי אין המדובר בעבירות המקימות עילת מעצר. מכלל הטעמים עתרה ב"כ המשיב לביהמ"ש לדחות את הערר.

9. באשר לקיומה של עילת מעצר, אף אם בנסיבות אחרות עבירות ממין אלה המיוחסות למשיב שהינן עבירות רכוש ובהזדמנות יחידה לא היו מקימות עילת מעצר, הרי שבצדק ציין בימ"ש קמא (כב' השופט חיסדאי), כי יש להסתכל בעניינו של המשיב על מכלול הנסיבות ואין המדובר רק בעבירת רכוש בודדת אלא כזו שבוצעה לכאורה על ידי המשיב חרף כתב אישום התלוי ועומד נגדו ובו מיוחסים לו 7 פרטי אישום הנוגעים גם הם לעבירות רכוש. בפרט האישום הראשון מיוחס למשיב החזקת פריטים רבים החשודים כגנובים וביתר האישומים המדובר בקבלת נכסים שהושגו בעוון שענינם פריצות רכבים. אמנם בית משפט זה לא מצא כי קיימת עילת מעצר בעניינם של העבירות נשוא כתב האישום התלוי ועומד כנגד המשיב ואולם קיימת חשיבות בבוא בית המשפט לבחון קיומה של עילת מעצר בגין כתב האישום נשוא הערר לעובדה כי המדובר בעבירה שבוצעה לכאורה בעת שהמשיב משוחרר בתנאים מגבילים של מעצר בית לילי וזאת הגם שלא תוך הפרת מעצר הבית הלילי.

10. בעניינו של המשיב התקבלו כאמור לעיל תסקירי מעצר אשר גם בית משפט קמא היה ער לאמור בהם. עלה מתסקירי המעצר כי המדובר במשיב המנהל אורח חיים שולי ומשתמש בחומרים פסיכו-אקטיביים. ושירות המבחן אף התרשם מהמשך הסיכון מהתנהלות המשיב להישנות התנהגות שולית בעיקר בתחום הרכוש. שירות המבחן אף סבר לנוכח הסיכון הנשקף ממצבו כי נדרש פיקוח על ידי גורם דומיננטי וסמכותי המודע למאפייניו האישיותיים ולעומק מעורבותו השולית של המשיב ועניין זה אכן מתחייב ביתר שאת בנוגע למשיב שבפניו אשר קם קושי לרכוש לו אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור שיושגו עליו בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה לאחר הקלה בתנאי השחרור בתיק התלוי ועומד ובעודו שוהה תחת תנאים מגבילים.

11. שירות המבחן בחן את המפקח המוצע על כלל היבטיו ומצא כי אינו מודע לכלל המורכבות בעניינו של המשיב ועל כן בא לכלל מסקנה כי אינו מהווה מפקח ראוי ולנוכח הקושי המפורט לעיל לרכוש למשיב עצמו אמון באשר למילוי תנאי שחרור שיושגו עליו, כמו גם לנוכח מידת המורכבות המפורטת בתסקיר

המעצר ראיתי עין בעין עם שירות המבחן בהקשר למפקח זה.

12. מרכז הכובד של החלטת בימ"ש קמא היה העובדה כי המדובר במשיב נעדר עבר פלילי שמיוחסת לו עבירת רכוש בודדת של פריצה לרכב וגניבה שהינו נעדר עבר פלילי ואשר ביהמ"ש המחוזי קבע כי העבירות המיוחסות לו בתיק האחר אינן מקימות עילת מעצר ואף לא נטען כי המשיב ביצע את העבירה המיוחסת לו תוך הפרת תנאים מגבילים. ואולם כאמור לעיל לא ניתן לראות את העבירות המיוחסות למשיב כעבירת רכוש בודדת ואף אם לא הפר המשיב את מעצר הבית הלילי שנקבע בעניינו הרי שלא ניתן להתעלם מכך שביצע את העבירות המיוחסות לו לכאורה תוך שהינו שוהה בתנאים מגבילים והכל כאמור לעיל ועל כן לא מצאתי כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת ודין הערר להתקבל והמשיב יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ואולם, ככל שתוצע לבימ"ש קמא חלופת מעצר אחרת, תיבחן לגופה על פי ראות עיניו של בימ"ש קמא.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ה, 18/12/2014 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת